

Suomen Suur Schnautseri Kerho
Finlands Riesen Schnautzer Klubb ry

Rotuopas

SUURSNAUTSERI

Suomen SuurSnautseriKerho ry - Finlands RiesenSchnauzerKlubb rf on perustettu 1954

SSSK ry on valtakunnallinen suursnautserirodun rotujärjestö, jonka toimintaa johtaa yleiskokouksen valitsema hallitus. Kerhossa toimii hallituksen nimeämät jalostus-, näyttely- sekä koulutus- ja kilpailutoimikunta. Kerhon kotipaikka on Helsinki, muu Suomi on jaettu yhdeksään alueeseen, joilla toimivat hallituksen nimeämät yhteyshenkilöt.

Sääntöjen mukaan yhdistyksen tarkoituksena on edistää kennelharrastusta ja suursnautserirodun jalostusta maassamme sekä ohjata jäseniä oikein kasvattamaan ja kouluttamaan koiriaan. Tämän päämäärän saavuttamiseksi yhdistys järjestää kokeita, näyttelyitä, kursseja, neuvontatilaisuuksia ja julkaisee tiedotuslehteä sekä ylläpitää yhteyksiä rodun kansainvälisiin järjestöihin.

SSSK ry:n toimintaan kuuluu mm:

- neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti Riiseni
- vuosikirja, joka sisältää kaikki tulokset näyttelyistä, kilpailuista, luonnetestistä, lonkka- ja silmäkuvauksista sekä rekisteröinnit
- jalostusneuvonta ja pentuvälitys
- ajankohtaispäivät
- koulutus- ja kilpailutoiminta, mestaruuskilpailut
- kesäleiri
- erikoisnäyttely
- kerhoillat, ulkoilupäivät, trimmauskurssit ym. tilaisuudet, joita järjestävät myös alueelliset yhteyshenkilöt

Suursnautserin alkuperä

Suursnautseri - jättiläissnautseri - on tavallaan hyvin vanha rotu, joka mainitaan mm. vuonna 1876 ilmestyneessä kirjassa Der Hund und seine Rassen. Kirjassa tosin käytettiin nimitystä baijerilainen susikoira, mutta ulkomuodon selostuksesta kävi ilmi, että kysymyksessä oli nimenomaan suursnautseri. Korvat ja häntä olivat tyvistetyt, mutta karvapeite oli kovin vaihteleva sekä väriltään että laadultaan. Tämä koira ei ollut mikään uusi luomus, vaan harkitun jalostuksen tuote, joskin huomio oli kiinnitetty pääasiassa kokoon ja voimakkuuteen sekä käyttöominaisuuksiin.

Suursnautserin alkuperäinen kotipaikka on Baijerin ylämaa Lech- ja Isarjokien välillä, mutta sitä esiintyi myös Itävallassa Tirolissa. Sitä käytettiin talonpoikien sika- ja nautalaumojen paimenena ja puolustajana sekä maalaistalojen vahtina.

Ensimmäisen kerran suursnautseri esitettiin näyttelyssä vuonna 1909 Münchenissä jakoirat olivat yhtä lukuunottamatta kotoisin tästä kaupungista. Luultavasti tästä syystä koirat vietiin Saksan Snautseri-Fnserikerhon jalostuskirjaan nimellä Münchenin snautseri.

Varsinainen jalostus alkoi vuosisadan vaihteessa ja vuonna 1923 tuli ensimmäinen rotumääritelmä, jossa oli nimi SUURSNAUTSERI - RIESENSCHNAUZER. Rotumääritelmän tärkeimmät luonnehdinnat pätevät yhä: suursnautserin on vaikutettava selvästi suurennetulta ja vahvistetulta snautserilta, päämääränä on oltava kova ja sitkeä palveluskoira. Rotu hyväksyttiin Saksassa palveluskoiraksi vuonna 1925.

Federation Cynologique Internationale (F.C.I.) numero 181
(FCI 11.8.2000, SKL-FKK 15.8.2001 ja 29.03.2006)

Rotumääritelmän erittely

Kokonaisvaikutelma

Suursnautseri on suurennettu ja vahvistettu kopio snautserista. Kokonaisuudessaan se on rohkean itseluottavainen ja urhoollinen koira, jonka ulkonainen olemus herättää kunnioitusta.

Tunnusomaisia luonteenpiirteitä ovat koiran peloton kamppailunhalu, johon yhdistyy rauhallisuus ja harkitsevaisuus, hyvä luonne ja lahjomaton uskollisuus. Hyvin kehittyneet aistit, älykkyys, oppivaisuus, voimakkuus, kestävyys, nopeus ja vastustuskyky säänvaihtelujen vaikutuksille ja sairauksille tekevät suursnautserista kovan ja kestävän palvelus- ja käyttökoiran.

Pää

Pää on voimakas, pitkänomainen, ilman selvästi esiintyöntyvää niskakyhmyä ja kapenee tasaisesti silmistä kirsuun. Pään koko pituus (kirsun kärjestäniskakyhmyyn) on puolet selän pituudesta (säästähännäntyveen). Suorakuononselkäön yhdensuuntainen pidennetty, rypyttömän jatasaisen otsan kanssa. Poskilihakset ovat voimakkaat, mutta liian kehittyneet poskipäät eivät saa vaikuttaa pään muotoon, joka muodostaa parran kanssa suorakaiteen.

Kuono-osapäätyy kohtuullisesti typistettyyn kiilaan. Kirsu on täyteläinen ja musta. Huulten on oltava tiiviit ja ne ovat aina mustat.

Virheitä

Kupera kallo

Liikaa poskia

Matala korvien asento

Raskas kallo

Ajokoiran korvat

Ohut kuono

Kevytkuono silmienalta

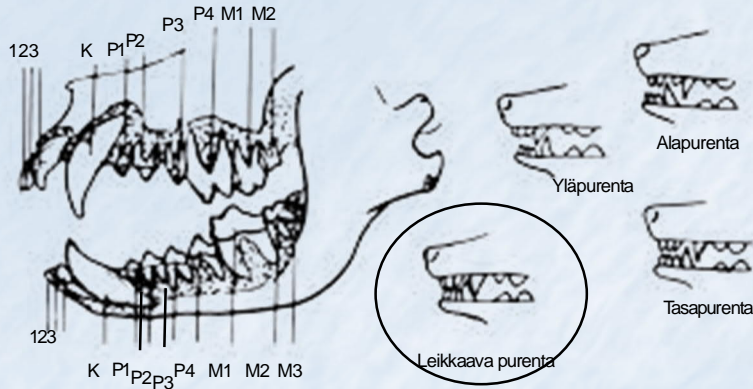

Purenta

Täydellinen saksipurenta on puhtaan valkoinen, äärimmäisen voimakas ja hyvin sulkeutuva.

1,2,3 = etuhampaat • K = kulmahampaat • P1–P4 = välihampaat
M1–M3 = poskihampaat. Kuvassa leikkaava purenta sekä virhe-esimerkit.

Korvat

Korvat ovat ylöskiinnittyneet, V:n muotoiset taittokorvat. Korvan sisäreuna on poskenmyötäinen. Korvat ovat taittuneet eteenpäin ohimonmyötäisesti, yhdenmukaisesti ja yhdensuuntaisesti, taitekohta ei ole kallolinjaa korkeammalla.

Silmät

Tummat silmät ovat soikeanmuotoiset, eteenpäin suunnatut. Alaluomen täytyy olla tiivis niin, ettei silmäkalvo näy.

Kaula

Jalosti kaartuva kaula on voimakas ja sopusoinnussa muuhun kokonaisuuteen. Kaula ei saa olla lyhyt eikä paksu. Voimakas niska pidetään kaarevasti kohotettuna. Kaulanahka on tiivis ja rypyton (ns. kuiva kaula).

Eturaajat

Vahvat ja suorat; kynärpäät kiinteästi rungonmyötäiset. Lavat viistot, olkavarret hyvin kulmautuneet, lihaksisto voimakas ja litteä.

Käpälät

Lyhyet, pyöreät, tiiviit. Varpaat kaarevat, kynnet tummat. Päkiät kovat ja kimmoiset.

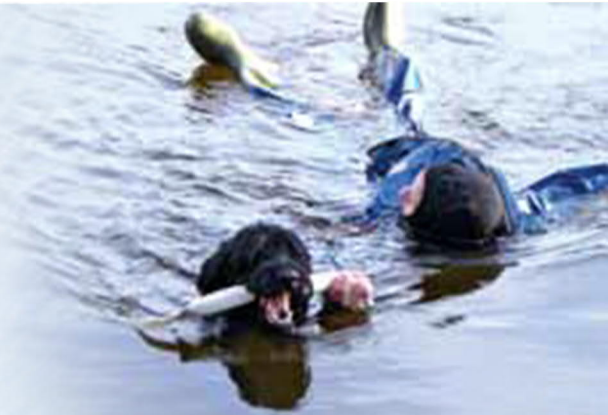
Runko

Rintakehä on kohtuullisen leveä, poikkeileikkaukseltaan soikea. Oikeinkartuneena rintakehä ulottuu kyynärpäihin. Eturinta on selvästi esiintyöntyvä, koska lavat kohoavat samalla linjalla, missä rintaluu alkaa olkavarren kohdalta.

Rintaviiva kohoaa loivasti taaksepäin yhtyen lievästi sisäänvedettyyn vatsaviivaan. Etäisyys viimeisistä kylkiluista lantioon on lyhyt, siten koira vaikuttaa tiiviiltä.

Rungon pituus vastaa suunnilleen säkäkorkeutta. Selkä on lyhyt ja kevyesti laskeutuva. Selkälinja ei ole viivasuora, vaan voimakkaasta säkäosasta johtuen nousee jalosti ja viettää kevyesti pyörivään lantioon päättyen hännän tyveen.

Virheitä

Liian voimakkaasti ylös vedetty vatsalinja, lyhyt rintakehä

Köyry lanne

"Jäniksen" häntä

Takakorkea

Raskas

Kevyt

Häntä

Häntä on luonnollinen. Hännäntyvi ei saa kääntyä niskaa kohden.

Takaraajat

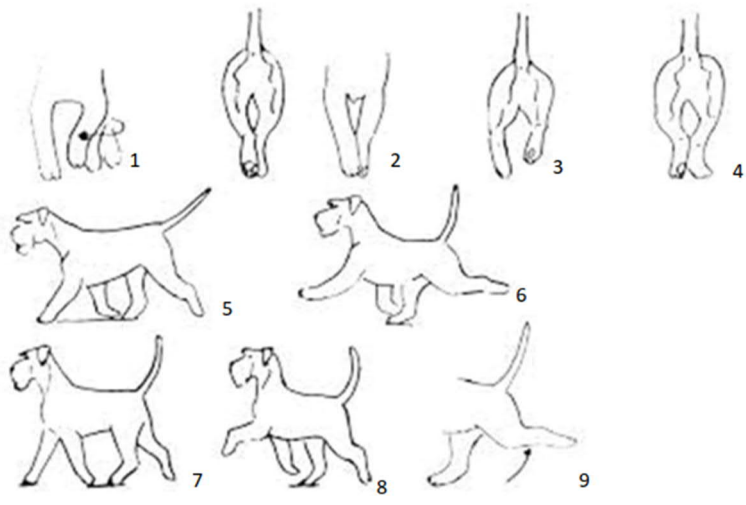
Reidet ovat vinoasentoiset ja voimakaslihaksiset, kintereet ovat hyvin kulmautuneet.

Liikunta

Ravaaja, pitkä askel, vapaa liikunta.

Virheitä:

8

Koko

Urokset ja nartut 60–70 cm, paino 35–47 kg.

Karvapeite

Karkea, jäykkä ja tiheä karvapeite koostuu tiheästä pohjavillasta ja tarpeeksi pitkästä peitinkarvasta. Peitinkarva on karkeaa myös päässä ja raajoissa. Otsassa ja korvissa hieman lyhyempää, ei pörröistä eikä laineikasta. Tunnusomaisia ovat kuono-osan karkea parta ja silmiä varjostavat tuuheat kulmakarvat.

Väri

Puhdas musta tai pippuri&suola. Ihanteellinen P&S-väri on tasaisen keski-harmaa peitinkarva ja harmaa pohjavilla. Sallittuja ovat kaikki väri vivahteet tumman raudanharmaasta hopeanhamaaseen. P&S-värisillä on tumma, värisävyyden sopiva naamio. Liian vaaleat merkit päässä, rinnassa tai raajoissa eivät ole toivottuja. Musta-hopea: Ihanteellisessa musta-hopea -värisessä peitin- ja aluskarva on mustaa; valkoiset merkit ovat silmien yläpuolella, poskissa, parrassa, kurkussa, kahtena erillisenä kolmiona rinnan etuosassa, välikämmenissä, kypälissä, takaraajojen sisäpuolella ja peräpeili.

Luonne

Suursnautseri on valpas, peloton, kamppailunhaluinen ja lujahermoinen koira, jolla on runsaasti temperamenttia ja vilpittöntä palveluintoa. Sekiintyy erittäin tiukasti yhteen ihmiseen (tai perheeseen), jolle se osoittaa rajatonta uskollisuutta, mutta eikuitenkaan koskaan alistu ”tohvelisankarin” asemaan, vaan haluaa nauttia omistajantaholta arvostusta. Suursnautseri saattaa heittäytyä varsin itsepäiseksi vain nähdäkseen oman sijaintinsa perheen arvoasteikossa. Jos sen annetaan uskotella olevansa perheen päätä, se käyttää valtaansa tehokkaasti.

Uros - narttu

Uros, jonka on oltava suurempi ja voimakkaampi, on varttuneessa iässä järkevempi ja vakavampi. Se on ryhdikkäämpi ja halukkaampi kamppailuun kuin narttu. Narttu on mukautuvaisempi ja helpompitottomalle käsiteltäväksi, mutta toisaalta jonkin verran oikukas.

Suursnautserin käyttö

Suursnautseri on monipuolinen harrastuskoira. Se on osoittanut ainutlaatuisen kestäväyytensä, sitkeytensä ja nopeutensa jälki-, viesti-, haku-, suojele-, ipo-, sekä etsintäkokeissa. Suursnautserilla on harrastettu perinteisten palveluskoiralaajien lisäksi mm. agility, vesipelastusta, noseorkia, vetohiittoa ja koirajuoksua. Se on väsymätön kaveri lenkkipoluilla, hiihtoladuilla tai kesällä uintirekillä.

9

Erikoishoito

Suursnautserin karkean turkin hoito vie aikaa. Se on trimmattava (nyppittävä) noin kaksi kertaa vuodessa ja näiden kertojen välillä se on siistittävä. Tuuhean parran hoito muodostaa tärkeän osan suursnautserin hygieniasta. Parta on pidettävä kuivana ja puhtaana sekä kauniisti muotoiltuna. Oikein hoidettuna suursnautserista ei koskaan lähde karvaa, sen turkki on vettä ja likaa hylkivä ja pysyy helposti puhtaana.

Virheet

Vakavat virheet: raskas tai kevyt rakenne, matala- tai korkearaajaisuus; virheellinen sukupuolileima; ulospäin kiertyvät kyynärpäät: niukasti kulmautuneet tai länkisääriset takaraajat; pihkikintuisuus; yli 2 cm:n tai alle 4 cm:n poikkeamat annetusta säkäkorkeudesta.

Hylkäävät virheet: Kaikenlaiset epämuodostumat; puutteellinen rotutyppi; purentavirheet kuten ala-, ylä- ja ristipurenta; karkeat virheet yksittäisissä kohdissa, kuten rakennevirheet, karva- ja värivirheet; yli 4 cm:n poikkeamat annetusta säkäkorkeudesta; arkuus, aggressiivisuus, vihaisuus, liika epäluuloisuus tai hermostuneisuus.

Perinnölliset sairaudet

Suursnautserilla esiintyy perinnöllisinä sairauksina lonkkanivelen kasvuhäiriöitä, jonkin verran silmänsairauksia (lähinnä PHTVL, RD) sekä kilpirauhasen vajaatoimintaa. Vuosina 2005 ja 2012 tehdyissä terveystarkastuksissa todettiin suursnautserien olevan tapaturma-alttiita ja niillä esiintyy perinnöllisten sairauksien lisäksi virtsatietulehduksia ja syöpää. Suursnautserien keski-ikä on noin kahdeksan-yhdeksän vuotta.

Suursnautseri kuuluu Suomen Kennelliiton Perinnöllisten vikojen ja sairauksien vastustamisohjelmaan PEVISAan. Jalostukseen käytettävillä suursnautserilla on lonkkakuvauspakko ja rekisteröinnin alaraja on lonkkakuvauslausunto C. Myös molempien vanhempien silmät on tutkittava ennen astuttamista. Nämä säännöt ovat voimassa 31.12.2015 asti. PEVISA-säännöt uudistetaan viiden vuoden välein.

Omistajalta vaaditaan...

paljon aikaa ja viitseliäisyyttä. Suursnautseri tarvitsee pitkiä ulkoilulenkkejä säästä riippumatta ja se haluaa seikkailumielensä tyydyttämiseksi juosta isäntänsä kanssa maastossa. Suursnautseri on nimenomaan palveluskoira, joka on ehdottomasti koulutettava. Koulutuksen on oltava johdonmukaista ja täsmällistä. Isännän taholta tulleet kiitokset ovat sille ensiarvoisempia. Isännäntuleekin olla itsensä hallitseva, täsmällinen, johdonmukainen ja lojaali saavuttaakseen koiransa luottamuksen. Suursnautseri tarvitsee myös paljon hellyyttä ja rakkautta osakseen, vaikka monestituntuisikinsiltä, että seonliianylpeälistuakseen muiden nähden omistajansa hellittäväksi.

Oikein koulutettuna ja kasvatettuna terveessä ilmapiirissä varttunut suursnautseri on rauhallinen kotikoira, joka osoittaa arvontoa muuta perhettä kohtaan ja osallistuu innokkaasti kaikkiin puuhiin. Perhe on sille kaikkein tärkein asia maailmassa; sitä se uskollisesti ja lahjomattomasti puolustaa ja vartioi. Molemmipuolinen luottamus ja toverihenki ovat ne ominaisuudet, joita hyvä isäntä-suursnautserisuhde eniten vaatii.

Taitto:

Milja Vljamaa

Kiitos kuvista:

Milja Vljamaa

Tina-Marina Backman

Jaana Fors

Lea Haanpää

Sini Laakso

Anu Mäkinen

Anu Purola

Lähteet:

Suomalainen koirakirja, 1972

© Suomen Suursnautserikerho ry. 2022

Kun harkitset suursnautserin ostoa, ota yhteyttä Suursnautserikerhon pentuvälitykseen!

“...rakastettavan raju karvakuono, kuraojien keisari, mutaisten viiksiensä lomasta aseistariisuvaa snautserihymyään väläytellen.

Sama tyyppi joka täysin ”coolina” muka nuuskiessaan neitikoiren katuviestejä, tarpeen tullen, onkin räjähtävän nopeana, jopa kesken oman pissakaarensa iskenyt vahvat, valkeat hampaansatukevaanroistonpidätysotteeseen. Eläinjokakisoissa vakaasti uskoessaan oman vuoronsakoittaneen on katkonut kaikki puut lähietäisyydeltään, lopuksi oman remminsäjä syöksynyt hämmästyneiden tuomareiden ohi suorittamaan tehtävänsä.

Upea, lihaksikas kiiltävä turkkinen otus, joka voimakkaana ravaa näyttelykehässä, itsetietoisena varmana omasta lumovoimastaan. Sama loputtoman uskollinen, rehti ystävä, hellyydenkipeä kovanaama, kotona valvomassa vierelläsi. Mihin siitä enää pääsee!”

- Tuula Pohorov -

Kerhoinfo, yhteystiedot,
pentulistat, kasvattajat,
trimmaajat,
tarvikemyynti, tuloksia...

www.suursnautseri.fi

Milja A.